

Παράγει εγκλεισμό στις φυλακές πρωτοφανή στην ιστορία, εκτός αν ανατρέξουμε στον Μαρξ όταν περιγράφει τον εγκλεισμό σε "περίφρακτους χώρους", την εποχή της πρώτης βιομηχανικής επανάστασης, όταν η ιδιωτικοποίηση του δημόσιου χώρου προκάλεσε έναν τεράστιο αριθμό περιπλανώμενων, που κατέληγαν εγκλεισμένοι μαζί με πόρνες, εγκαταλειμμένα παιδιά, άρρωστους, τρελούς και κοριτσάκια με τα σπέρτα. (Χρειαζόμαστε έναν νέο cyber Ντίκενς για να περιγράψει αυτή τη νέα εποχή της "ελευθερίας"!)

Στις ΗΠΑ, τον "φάρο του φιλελευθερισμού", ένας στους είκοσι αμερικάνους θα καταλήξει τουλάχιστον μια φορά στη φυλακή. Ο αριθμός των καταδικασμένων τριπλασιάστηκε κατά τις δεκαετίες του '80 και '90. Ακόμα και στη Νότια Αφρική, την εποχή του απαρτχάιντ, οι ποινές φυλάκισης αναλογικά με τον πληθυσμό ήταν λιγότερες! Και αφορούσαν φυσικά κυρίως μαύρους. Αλλά και στην Αμερική, η πλειοψηφία των φυλακισμένων είναι μαύροι, αν και αποτελούν το 12% του πληθυσμού.

Το 60% των φυλακισμένων είναι εθνικές μειονότητες και περίπου το 50% Αφροαμερικάνοι... Και μια τελευταία, αλλά αναγκαία, παρατήρηση: Θα μπορούσε να σκεφτεί κανείς ότι η αύξηση του αριθμού των φυλακισμένων εξαρτάται από το γεγονός ότι υπάρχουν περισσότερα αδικήματα, μεγαλύτερη εγκληματικότητα. Κι όμως τα "ουσιαστικά" αδικήματα -οι κλοπές και τα αδικήματα κατά προσώπων- μειώθηκαν, κατά 26,1% και κατά 24,5% αντίστοιχα, ακριβώς την περίοδο της ιλιγγιώδους αύξησης των φυλακίσεων. Τι έχει αυξηθεί; Η διάρκεια της φυλάκισης για το ίδιο αδίκημα και η εφεύρεση και άλλων "νέων" αδικημάτων...

ΚΑΙ ΚΑΤΙ ΣΑΝ ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Κατασκευάστε κι άλλα αδικήματα και κλείστε στη φυλακή όλους όσους "περισσεύουν" κι ενοχλούν τη δημοκρατία μας. Πιάστε τους, σας παρακαλώ, σαν τις μύγες, που τραβηγμένες από τους προβολείς και το μέικ απ, μας χαλάνε την εκπομπή και γαργαλάνε τις φαλάκρες μας.

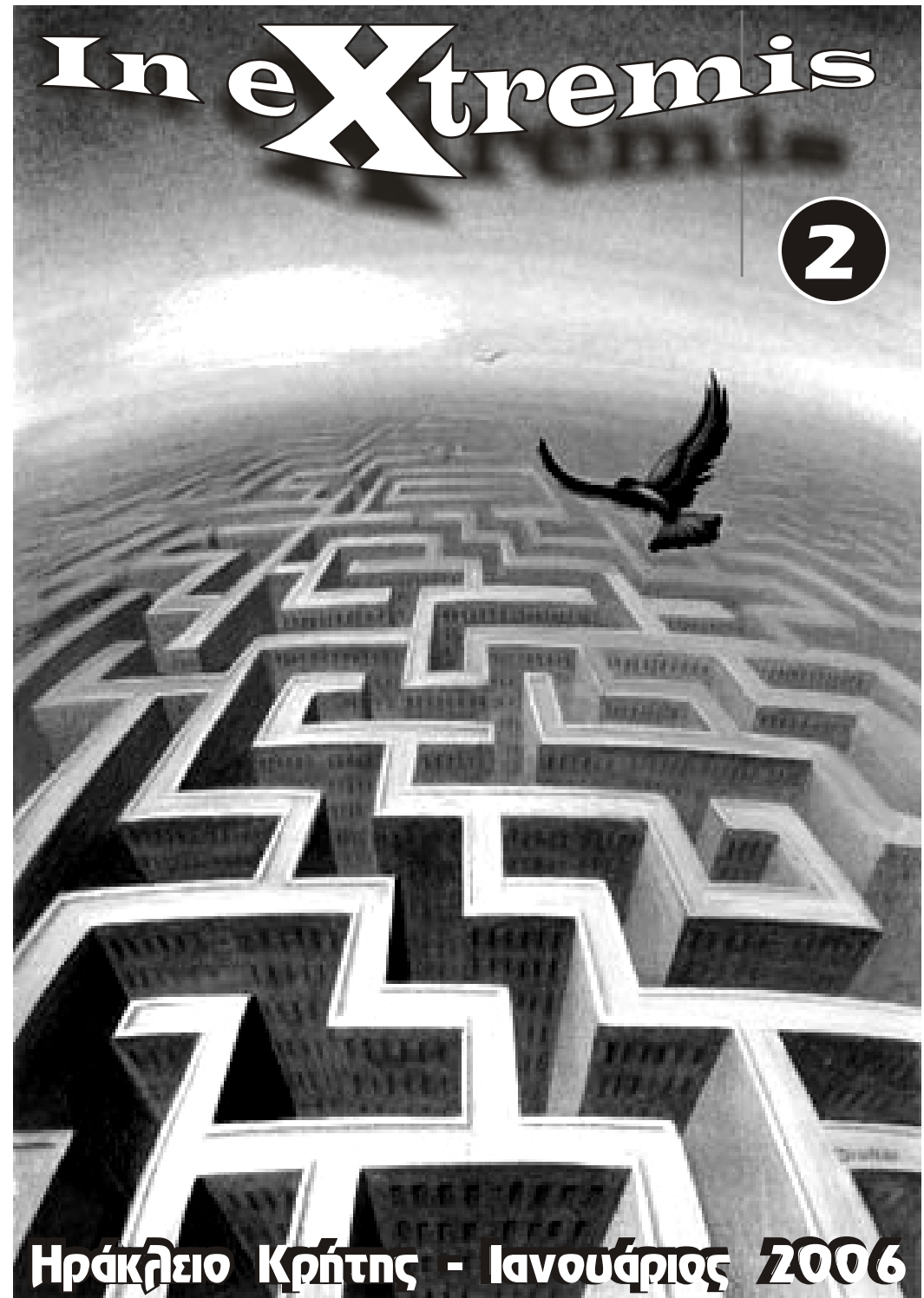
Και συνεχίζουμε, κυρίες και κύριοι, με τον απολύτως δημοκρατικά εκλεγμένο υπουργό των εσωτερικών, που θα μας μιλήσει για το ύψιστο αγαθό της ελευθερίας, που -τόρα που το έχουμε- πρέπει να το διαφυλάξουμε σαν κόρη οφθαλμού.

ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ-ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΩΝ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ
ΓΙΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΜΙΑ: | Τ.Θ. 1075 71110 | in_extremis_heraklio@yahoo.gr

In eXtremis

2

Ηράκλειο Κρήτης - Ιανουάριος 2006

ΓΕΦΟΝΟΤΑ

16 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2005

Κάτοικοι του Βραχασίου συγκεντρώνονται έξω από την Περιφέρεια Κρήτης όπου κάνει πολήμερη απεργία πείνας ένας απ'αυτούς με αίτημα την αυτονόμηση του Δήμου Βραχασίου από τον Δήμο Νεαπόλεως. Χωρίς καμμία πρόκληση, τα Μπα τους επιτίθενται με χημικά και γκλοπ. Να σημειωθεί ότι οι περισσότεροι από τους συγκεντρωμένους ήταν ηλικιωμένοι με αποτέλεσμα πολλοί από αυτούς να αντιμετωπίσουν σοβαρά αναπνευστικά προβλήματα. Για άλλη μια φορά οι μπάτσοι απέδειξαν την τόλμη και το θάρρος τους.

17 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2005

Πραγματοποιείται πορεία στο Ηράκλειο με το μπλοκ των αναρχικών-αντιεξουσιαστών να αριθμεί περίπου 150 άτομα.

19 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2005

Πραγματοποιείται επίθεση στα γραφεία της Χρυσής Αυγής στην Αθήνα, από άτομα του αναρχικού χώρου. Οι φασίστες πυροβολούν με καραμπίνα από το μπαλκόνι στο πλήθος. Τραυματίζονται πολλά άτομα, δύο εκ των οποίων σοβαρά, με αποτέλεσμα την μεταφορά τους στο νοσοκομείο και την κράτηση τους από τις αστυνομικές αρχές. Τελικά σταμάτησε η δίωξη τους αφού δεν προέκυψε σε βάρος τους κανένα στοιχείο που να τους εμπλέκει στα επεισόδια. Λίγες μέρες μετά, ο πρόεδρος της χρυσής αυγής ανακοινώνει την διάλυση της οργάνωσης και την συγχώνευση τους με την Πατριωτική Συμμαχία. Οι χρυσαυγίτες, με αυτήν την πολιτική κίνηση, προσπαθούν να αποκτήσουν ένα πιο εξευγενισμένο προφίλ και ελπίζουν στο ότι ο χρόνος θα σβύσει το κακό και ξεδιάντροπα εμφανές φασιστικό τους παρελθόν.

26 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2005

Στα liontάρια, την πλατεία Ελευθερίας, στον Άγιο Μηνά και σε άλλες περιοχές του κέντρου, παρέες νεαρών Ηρακλειωτών καταδιώκουν και ξυλοκοπούν άγρια Αλβανούς περαστικούς. Έχει προηγηθεί ο τραυματισμός νεαρού Ηρακλειώτη από Αλβανό σε προσωπικό τους κανυά. Οι μπάτσοι, σχετικά χλιαροί, κάνουν κάποιες προσαγωγές ενώ τις επόμενες ημέρες στις τοπικές εφημερίδες, αξιωματούχος ζητά από τους γονείς των νέων να τους συγκρατήσουν. Την 1 Δεκεμβρίου πραγματοποιείται αντιρατσιστική συγκέντρωση που καταλήγει σε πορεία με την συμμετοχή περίπου 100 ατόμων και κεντρικό σύνθημα «ο ρατσισμός είναι το καταφύγιο της ηλιθιότητας».

Για λόγους δικαιοσύνης απέναντι στην δεξιά και την "αριστερά", αξίζει να προσθέσουμε ότι οι αμερικάνοι φυλακισμένοι αυξήθηκαν από 1.000.000 σε 2.000.000 κατά την περίοδο του Κλίντον, επί της "πεφωτισμένης" προεδρίας του οποίου χτίστηκαν 213 νέες φυλακές -χωρίς να υπολογίζουμε τις ιδιωτικές- και προσλήφθηκαν 83.000 άνθρωποι ως σωφρονιστικό προσωπικό. Κάποιοι ακόμα αριθμοί, για να έχετε μια συνολική εικόνα: Οι πρόσφυγες, οι "ξεριζωμένοι", από τις φυσικές καταστροφές και τους πολέμους είναι σήμερα περίπου 20.000.000 παγκοσμίως, ενώ ο πληθυσμός των φυλακών (η φυλάκιση είναι μια άλλη μορφή "ξεριζώματος" -και όχι μόνο- των ανθρώπων) αγγίζει τα 50.000.000. Και μιλάμε μόνο για αυτούς που είναι "μέσα", όχι για αυτούς που εκτίουν "εναλλακτικές" ποινές και όχι για τους πολλαπλάσιους "ποινικά εμπλεκόμενους".

Ενώ οι εθνικές και κρατικές συγκρούσεις, οι πόλεμοι, παράγουν το μεγαλύτερο μέρος των περίπου 20.000.000 προσφύγων, ένας ακήρυχτος "εσωτερικός πόλεμος" παράγει πολύ περισσότερους φυλακισμένους. Πρόκειται για "εσωτερικό πόλεμο" εναντίον εκείνων που "περισεύουν": των φτωχών, των εξαρτημένων από παράνομες ουσίες, των προσφύγων. Υπολογίζεται ότι στην Ιταλία μόνο το 10% των φυλακισμένων είναι "πραγματικοί εγκληματίες" (μαφιόζοι κλπ). Οι υπόλοιποι είναι αυτό που λέμε "κοινωνικοί κρατούμενοι". Και η Ιταλία είναι σχετικά "καλή" περίπτωση συγκρινόμενη με άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Για να έχετε μια καλύτερη εικόνα: στην Ιταλία έχουμε 95 φυλακισμένους ανά 100.000 κατοίκους, ενώ στην Πορτογαλία 132, στην Αγγλία 126, στην Ισπανία 117, ενώ στην Γερμανία 95. Καμιά χώρα της Δυτικής Ευρώπης δεν βρίσκεται στα επίπεδα των ΗΠΑ, όπου οι 700 στους 100.000 είναι φυλακισμένοι. Αλλά ο αριθμός αυξάνεται αλματωδώς, οπότε έχουμε ελπίδες να τους φτάσουμε. Και να τους ξεπεράσουμε ακόμα. Ο δρόμος για την πρόοδο, την ελευθερία, τη Νέα Εποχή είναι ανοιχτός.

Παντού σε όλο τον κόσμο, οι φυλακές είναι γεμάτες, στα όρια του αδιαχώρητου. Χτίζονται κι άλλες, αλλά δεν αρκούν, οπότε οι κρατούμενοι στοιβάζονται σαν τα σκουπίδια (για να χωρέσουν κι άλλα). Στις φυλακές των περισσότερων χωρών λείπει απελπιστικά ο χώρος, λείπουν τα κρεβάτια, λείπει η κατάλληλη υγειονομική φροντίδα. Οι συνθήκες υγιεινής είναι άθλιες και τα προγράμματα "εργασιακής επανένταξης" ελάχιστα. Ακόμα και η αρμόδια Επιτροπή του Συμβουλίου της Ευρώπης, που κάνει περιοδικές επιθεωρήσεις σε όλες τις χώρες της Ένωσης, υπογραμμίζει ότι «οι συνθήκες ζωής στις περισσότερες, υπερπλήρεις, φυλακές είναι απάνθρωπες».

Οι πολιτικές της "απελευθέρωσης" και της "αποτίναξης του κράτους-δυναστίου", που πρέπει να είναι "ελαφρό και ευέλικτο", παράγουν 50.000.000 φυλακισμένους σε όλο τον κόσμο. Αν υπολογίσουμε και τους πολλαπλάσιους "ποινικά εμπλεκόμενους", αν υπολογίσουμε και το ότι πολλά κράτη δεν δίνουν (αποδεδειγμένα) αληθινά στοιχεία, δεν μπορούμε παρά να συμφωνήσουμε με αυτούς που μιλάνε για μετάβαση από το "κοινωνικό" στο "ποινικό" κράτος. Μοιάζει με λογοπαίγνιο, αλλά δυστυχώς δεν είναι: ο "φιλελευθερισμός" παράγει "φυλακισμό".

ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΠΛΑΗΝΤΙΚΗ ΦΥΛΑΚΗ

Ένα διάστημα μετά τον 1ο Παγκόσμιο Πόλεμο και, κυρίως μετά τον Δεύτερο, για μια περίοδο 50 περίπου χρόνων σχετικής ειρήνης, αρκετά δυτικά κράτη επένδυναν σε αυτό που ονομάστηκε "κοινωνικό κράτος". Σε αυτήν την περίοδο οι "κοινωνικές δαπάνες" ήταν περισσότερες από οποιαδήποτε άλλη ιστορική εποχή, στη βάση μιας οικονομικής πολιτικής που ονομάστηκε «κεϋνσιανισμός». Ένα -μικρό ίσως- κομμάτι της ανθρωπότητας και για ένα μικρό χρονικό διάστημα, για μισό περίπου αιώνα, επιχειρήσει να οικοδομήσει μεγαλύτερη "ισότητα", καθώς τα κράτη προσπαθούσαν να απομακρύνουν το φόβο (για τους "από πάνω") της εξέγερσης και της ανατροπής, υπό την πίεση του εργατικού κινήματος, στον "φορντικό τρόπο παραγωγής". Στα τελευταία 20-30 χρόνια, με τον απόλυτο "θρίαμβο της αγοράς", μετά από μια απίστευτη ιδεολογική (και όχι μόνο, φυσικά!) επίθεση, η μικρή αυτή ιστορική παρένθεση κλείνει. Το κράτος από "κοινωνικό" γίνεται "αδύνατο", "ελάχιστο", ριγανικής και θατσερικής μορφής, ένα κράτος που αναθεώρησε τελείως τους αναδιανεμητικούς στόχους και τα κοινωνικά δικαιώματα. Οι πολιτικές των ιδιωτικοποιήσεων σε κάθε σφαίρα -μέχρι και στην υγεία και στα "περιβαλλοντικά αγαθά" και στις κοινωνικές υπηρεσίες- μεγέθυναν και μεγεθύνουν την οικονομική και κοινωνική σημασία αυτών των διαδικασιών. Περάσαμε έτσι από μια κοινωνική πολιτική, με διακηρυγμένο

στόχο την ενσωμάτωση των "αδύναμων", σε μια πολιτική κοινωνικού αποκλεισμού όλο και μεγαλύτερων τμημάτων του πληθυσμού. Τώρα οι "αδύναμοι" απλά

περισσεύουν! Ας εγκαταλείψουν τις "χώρες μας" (όσοι είναι ξένοι, αλλά και οι άλλοι "ανίκανοι"), ας πεθάνουν, ας πάνε φυλακή.

Σε αυτόν τον "ελεύθερο" κόσμο του "θριάμβου της δημοκρατίας" (όπου αυτοί που τα καταφέρνουν έχουν το "ιερό δικαίωμα", αλλά και τη διάθεση -ακόμα!- να εκλέγουν έναν από τους

δυο προσφερόμενους ηλίθιους), η τεράστια αύξηση των φυλακισμένων και η ιλιγγιώδης αύξηση των "ποινικά εμπλεκόμενων" αποτελούν το πιο "παγκοσμιοποιημένο στοιχείο": από τις ΗΠΑ μέχρι την Κίνα (που δεν είναι ακόμα και τόσο ελεύθερη, αλλά βρόσκειται σε καλό δρόμο...), και από την Δυτική Ευρώπη μέχρι την Ρωσία, ανεξάρτητα από το αν κυβερνά η δεξιά ή η "αριστερά". Πρόκειται για ένα

φαινόμενο μάλλον άγνωστο ακόμα και στα κινήματα. Κλείστε τα μάτια και σκεφτείτε: πόσοι φυλακισμένοι υπάρχουν σήμερα στην Ιταλία;... Τώρα ξανανοίξτε τα: περίπου 58.000, πάνω από διπλάσιοι σε σχέση με 10 χρόνια πριν, τριπλάσιοι από τους φυλακισμένους το 1980. Για να μην αναφερθούμε στον -πολλαπλάσιο σε σχέση με το πρόσφατο παρελθόν- "ποινικά εμπλεκόμενο" πληθυσμό (υπόδικοι, με αναστολή...), στους "ομήρους" δηλαδή του δικαστικού συστήματος. Σε σχέση με τον αριθμό των κατοίκων, το ποσοστό φυλακισμένων στην Ιταλία είναι ακόμα χαμηλό συγκρινόμενο με τα ποσοστά άλλων χωρών: περίπου το 1% επί του πληθυσμού. Είμαστε ακόμα μακριά από το ποσοστό της Αμερικής: 7%, δηλαδή 2.000.000 φυλακισμένοι, χώρια οι άλλοι τόσοι που εκτίουν τις ποινές τους έξω (με "εναλλακτικούς στη φυλάκιση τρόπους).

15 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2005

Στην συμβολή Ασκληπιού και Ακαδημίας, 2 ασφαλίτες σε εντεταλμένη υπηρεσία που επέβαιναν σε μηχανή με συμβατικές πινακίδες, δέχθηκαν επίθεση από 20 περίπου άτομα, με αποτέλεσμα τον τραυματισμό τους και την αφαίρεση του υπηρεσιακού περιστροφου ενός εκ των ασφαλιτών. Με Αφορμή αυτό το περιστατικό η αστυνομία ξεκίνησε το 2ο πογκρόμ (σε διάστημα 6 μηνών) στην περιοχή των Εξαρχείων. Έφοδοι σε στέκια και κοινωνικούς χώρους, πεσίματα σε καφενεία και μέρη που συλλάβουν άτομα του αντιεξουσιαστικού χώρου, αποκλεισμός του πολυτεχνείου και συλλήψεις ατόμων που έτυχε να κυκλοφορούν εκείνες τις ώρες στα Εξάρχεια ήταν αυτά που επακολούθησαν. Μετά από τηλεφώνημα αγνώστου σε απογευματινή εφημερίδα, αξιωματικοί της ασφάλειας πήγαν σε εγκαταλελειμμένο κτίριο στην οδό Τζαβέλα στα Εξάρχεια, όπου οι άγνωστοι είχαν αφήσει το όπλο.

5 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2006

5:30 το πρωί στο Ρέθυμνο, ομάδα επτά ατόμων εισβάλλουν σε σπίτι 17χρονου Αλβανού, ξυλοκοπούν τον πατέρα του και δολοφονούν τον ίδιο με δεκαεπτά μαχαιριές. Είχε προηγηθεί τσακωμός σε μπαρ της πόλης ανάμεσα σε παρέα Ελλήνων και Αλβανών εξαιτίας μιας μπλούζας με την αλβανική σημαία που φορούσε κάποιος από την δεύτερη παρέα, με αποτέλεσμα τον τραυματισμό ενός Έλληνα. Μετά από έρευνες συνελήφθησαν και οι επτά δράστες και βρέθηκε πως δολοφόνος ήταν ένας 18χρονος καταδρομέας και πως μπροστά στον φόνο ήταν και ο πατέρας του. Ο 18χρονος και ο πατέρας του προφύλακιστηκαν, ενώ οι υπόλοιποι πέντε πλήρωσαν εγγύηση και αφαιθήκαν προσωρινά ελεύθεροι. Στις 11 του μήνα καλείται αντιρατσιστική πορεία από το στέκι μεταναστών Ρεθύμνου στην οποία συμμετέχουν πολλοί φορείς από όλη την Κρήτη, αριστεροί, αναρχικοί και αντιεξουσιαστές. Η πορεία είναι πολύ δυναμική και αριθμεί πάνω από χίλια άτομα.

13 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2005

Επεισόδια σημειώθηκαν κατά τη διάρκεια συγκέντρωσης διαμαρτυρίας περίπου 6.000 λιμενεργατών έξω από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στο Στρασβούργο. Οι λιμενεργάτες ζητούν να μην ψηφιστεί από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο η οδηγία για την απελευθέρωση των λιμενικών υπηρεσιών. Απεργιακές κινητοποιήσεις και συγκεντρώσεις πραγματοποιήθηκαν σε πολλά λιμάνια χωρών της Ευρώπης.

Κατά τη διάρκεια της συγκέντρωσης στο Στρασβούργο, διαδηλωτές πέταξαν πέτρες και έσπασαν υαλοπίνακες του κτιρίου της Ευρωβουλής, ενώ η αστυνομία χρησιμοποίησε δακρυγόνα και προσπάθησε να διαλύσει το συγκεντρωμένο πλήθος κάνοντας χρήση πυροσβεστικών αντλιών. Τουλάχιστον τρεις διαδηλωτές συνελήφθησαν ενώ στις φλογες παραδόθηκαν μερικά αυτοκίνητα.

Είναι η δεύτερη φορά που η Ευρωβουλή απορρίπτει τη μεταρρύθμιση αυτή, καθώς το 2003 είχε καταψηφίσει μια άλλη οδηγία για τα λιμάνια.

ΠΗΓΕΣ: Τοπικός και πανελλήνιος αστικός τύπος και το www.athens.indymedia.org.

Ο ΡΑΤΣΙΣΜΟΣ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΚΑΤΑΦΥΓΙΟ ΤΗΣ ΗΛΙΘΙΟΤΗΤΑΣ

Σάββατο 26 Νοεμβρίου 2005. Στα λιοντάρια, στην πλατεία Ελευθερίας, στον Αγιο Μηνά και σε άλλες περιοχές του κέντρου, παρέες νεαρών Ηρακλειωτών καταδιώκουν και ζυλοκοπούν άγρια Αλβανούς περαστικούς. Έχει προηγηθεί ο τραυματισμός νεαρού Ηρακλειώτη από Αλβανό σε προσωπικό τους καυγά. Οι μπάτσοι, σχετικά χλιαροί, κάνουν κάποιες προσαγωγές ενώ τις επόμενες ημέρες στις τοπικές εφημερίδες, αξιωματούχος ζητά από τους γονείς των νέων να τους συγκρατήσουν.

Τα επεισόδια του Σαββάτου σίγουρα δεν είχαν το μέγεθος και την κλίμακα των εθνικιστικών πογκρόμ που εκτυλίχθηκαν μετά την ήττα της Εθνικής Ελλάδος από την ομάδα της Αλβανίας τον περασμένο Οκτώβρη, ούτε το ταραταιζούμ παραλήρημα των Μεγάλων συγκεντρώσεων που ακολούθησαν τις τελευταίες νίκες της Εθνικής στο Euro. Ήταν όμως όπως και τα προηγούμενα, απόρροια της πατριωτικής νιόπας που βαράει ενδοφλέβια το μεγαλύτερο ποσοστό του πληθυσμού.

Σκηνικά σαν και αυτό δεν είναι παρά ένα μέρος της βίας και του αποκλεισμού που βιώνουν καθημερινά οι Αλβανοί αλλά και γενικότερα οι μετανάστες που ζουν στον ελλαδικό χώρο. Η βία αυτή ξεκινάει σαφέστατα από τους λόγους που ωθούν έναν άνθρωπο να εγκαταλείψει το σπίτι του και τη χώρα του προκειμένου να αναζητήσει μια καλύτερη ζωή. Συνεχίζεται με τις συχνά θανάσιμες- δυσκολίες και την εκμετάλλευση από τους δουλεμπόρους στην προσπάθειά τους να μπουν στην Ελλάδα (ναρκοπέδια στα σύνορα, σαπιοκάραβα). Ο δρόμος πολλών σιαματιά είτε με το θάνατο, είτε με τη σύλληψη, την κακοποίηση και την απέλαση. Κάποιοι, -οι περισσότεροι- καταφέρνουν να φτιάσουν σε κάποια πόλη όπου το ρόλο του κράτους ως καταπιεστή και εκμεταλλευτή, έρχεται συχνά με άγρια προθυμία- να υποβοηθήσει η νιόπια κοινωνία. Αυτό που τους περιμένει, είναι μια διαρκής κατάσταση αβεβαιότητας και παρανομίας, μια πολλές φορές απλήρωτη εκμετάλλευση στους χώρους δουλειάς συνήθως οικοδομές και χωράφια- και μια πολύμορφη ρατσιστική αντιμετώπιση που συχνά πυκνά παίρνει τη μορφή αυθόρμητων πογκρόμ.

Και ενώ ο τομέας του ποινικού ελέγχου επεκτείνεται παντού, προστίθενται και νέες μορφές ηλεκτρονικού ελέγχου, εξαιρετικά εκλεπτυσμένοι από τεχνολογική άποψη, μην τυχόν και ξεφύγει κανείς για τα νέα αδικήματα που θεσπίζουν δεξιά και "αριστερά" παγκοσμίως. (Ας σημειώσουμε εδώ, ότι τα ηλεκτρονικά βραχιόλια για τον έλεγχο των καταδικασμένων θεσμοθετήθηκαν στην Ιταλία από κυβέρνηση της "αριστεράς"...). Όπως είναι ο κανόνας σε κάθε οικονομικό τομέα που σέβεται τον εαυτό του, βασική προτεραιότητα είναι το κέρδος. Στις ΗΠΑ, υπάρχουν περισσότερες από 100 εταιρείες εξειδικευμένες στον σχεδιασμό και στην κατασκευή φυλακών, που κερδίζουν από 4 έως 6 δισεκατομμύρια δολάρια το χρόνο από τέτοιου είδους κατασκευές. Στο Correction Today, ένα έντυπο που εκδίδει η Σωφρονιστική Ομοσπονδία των ΗΠΑ, βρίσκει κανείς διαφημίσεις του τύπου: «Κατασκευές Φυλακών Με Το Κλειδί Στο Χέρι», «Προσφέρουμε Υπηρεσίες Διαχείρισης Φυλακών», «Έχουμε Τα Καλύτερα Ηλεκτρονικά Βραχιόλια, Τα Καλύτερα Ειδικά Όπλα, Τα Καλύτερα Συστήματα Ελέγχου Των Κρατουμένων» ...Τέλεια!

Ο high tech βιομηχανικός τομέας των φυλακών είναι ένας από τους αναπτυσσόμενους οικονομικούς τομείς στις ΗΠΑ: η επέκταση των τραπεζών πληροφοριών παρήγαγε 50.000.000 ηλεκτρονικούς φακέλους για 30.000.000 πρόσωπα (σχεδόν το 1/3 του αντρικού πληθυσμού), πέρα από τις συσκευές ηλεκτρονικού ελέγχου τις τόσο προσφιλείς σε δεξιές και "αριστερές" κυβερνήσεις.

Το «πεδίο ανάπτυξης» (!) αυτού του συστήματος είναι οι πιο αδύνατες κοινωνικές ομάδες του πληθυσμού, αυτό το πλήθος των ανθρώπων που είναι (μερικώς ή ολικώς) αποκλεισμένο από την αγορά εργασίας ή από τις κοινωνικές παροχές, που -έτσι κι αλλιώς- προσεγγίζουν πια τα όρια της ελεημοσύνης. Από την εγκληματικοποίηση της διαφωνίας των απολυταρχικών καθεστώτων φτάσαμε στην εγκληματικοποίηση της φτώχειας, των στρωμάτων του πληθυσμού που "περισσεύουν", στις "ελεύθερες" σύγχρονες κοινωνίες. Σε ένα κείμενό της η Angela Davis,

έγραφε ότι με τη φυλάκιση και τη συνακόλουθη αφαίρεση των πολιτικών δικαιωμάτων, βγαίνουν από τη μέση 2.000.000 άνθρωποι που θα μπορούσαν να ψηφίσουν, όλοι φτωχοί και συνήθως εθνικές μειονότητες. Σήμερα θα μπορούσε κανείς να προσθέσει ότι 2.000.000 κρατούμενοι είναι 2.000.000 λιγότεροι άνεργοι, που -αν συνυπολογιστεί και η επέκταση του οικονομικού τομέα των φυλακών- αφαιρούν δύο μονάδες από το ποσοστό ανεργίας των ΗΠΑ.

Χώρια που οι φυλακισμένοι δίνουν μια ακόμη δυνατότητα "ανάπτυξης της οικονομίας μας", για την οποία τόσο κόπτονται οικονομολόγοι και πολιτικοί. Ένα μεγάλο τμήμα των κρατουμένων στις αμερικανικές φυλακές, δημόσιες και ιδιωτικές, εργάζεται, κι έτσι οι κρατούμενοι αποτελούν μια πραγματική παράλληλη αγορά εργασίας, όπου οι αμοιβές προσεγγίζουν το 20% των "έξω" αμοιβών, από τις οποίες η διοίκηση κατακρατά το 80%. Και δεν πρόκειται πια για εθελοντική εργασία, αλλά υποχρέωση επιβεβλημένη με νόμο ο οποίος καθορίζει ότι είναι χρέος των κρατουμένων να πληρώνουν για τις "υπηρεσίες" που τους παρέχονται! Η εργασία απελευθερώνει! Πάντα!... Λάγκερ, Γκουλάγκ και Correctional Corporation ήταν και είναι το προϊόν της τεχνικής εκλογίκευσης του ελέγχου των διαφορετικών. «Γιατί να μεταφέρετε αλλού την παραγωγή, όταν έχετε μια πειθαρχημένη εργατική δύναμη στην περιοχή σας;» λέει ένα διαφημιστικό σποτ για το πρόγραμμα "παραγωγικής εκμετάλλευσης των φυλακών της Καλιφόρνια". Κι απευθύνεται φυσικά σε επιχειρηματίες. Αν θέλετε να φρικόρετε πραγματικά, ξεχάστε τις ταινίες τρόμου και κάντε ένα γύρω στα sites της Corporation, πληκτρολογώντας για αρχή www.aca.org .

Ευαίσθητοι "δημοκρατικοί" ηγέτες κάθε πολιτικής απόχρωσης κατασκευάζουν παντού νέες και μεγαλύτερες φυλακές, άλλο αν η ανάπτυξη και η συντήρηση του "σωφρονιστικού μηχανισμού" κοστίζει περισσότερο από τη δημιουργία των κοινωνικών υπηρεσιών που θα μπορούσαν να μας κάνουν να αισθανόμαστε "ασφαλείς" (σύμφωνα με την παλιά, "ξεπερασμένη", σημασία).

"σωφρονιστικών καταστημάτων", με ρυθμό αύξησης τρεις φορές μεγαλύτερο από τον αντίστοιχο των στρατιωτικών δαπανών σε εθνικό επίπεδο! Και, ως γνωστόν, στις στρατιωτικές δαπάνες οι Αμερικάνοι δεν αστειεύονται. Η διαχείριση του "σωφρονιστικού" συστήματος των ΗΠΑ κοστίζει περίπου 20.000.000 δολάρια, ενώ η κατασκευή νέων κελιών περίπου 6.000.000 το χρόνο. Όλο και πιο πολλά κάθε χρόνο...

Στην Ιταλία, υπολογίζεται ότι το ημερήσιο κόστος ενός κρατουμένου είναι 150 ευρώ την ημέρα. Και να σκεφτεί κανείς ότι το μπάζετ είναι τόσο μικρό, που το προσωπικό διαμαρτύρεται ότι λείπουν βασικά πράγματα. (Και οι κρατούμενοι διαμαρτύρονται, αλλά ποιος ασχολείται με αυτά τα καθάρματα;) Στις φυλακές υπάρχουν σοβαρές, πάρα πολύ σοβαρές, υγειονομικές ελλείψεις. Σε διεθνές επίπεδο, οι ιδιωτικοποιήσεις στον "σωφρονιστικό τομέα" συνεχίζονται, σύμφωνα με τη λογική ότι οι ιδιώτες τα καταφέρνουν καλύτερα και πιο οικονομικά, αν και πρόσφατες μελέτες δείχνουν ότι, στην Αγγλία ας πούμε, το μέσο ετήσιο κόστος μιας

"φυλακιακής κλίνης" (Πώς λέμε "ξενοδοχειακή κλίνη"; Αυτό!) αυξήθηκε από 42.000 δολάρια το 1988 σε 53.100 δολάρια τη δεκαετία του '90. Παντού σε όλο τον "ελεύθερο", "πολιτισμένο" και "δημοκρατικό" κόσμο, οι φυλακισμένοι διαμαρτύρονται για τις άθλιες συνθήκες των φυλακών, για το στοίβαγμά τους, για την έλλειψη υγειονομικών υπηρεσιών, για την κακομεταχείριση και τις ανθρωποκτονίες.

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΤΟΥ ΚΑΤΑΣΤΑΛΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ

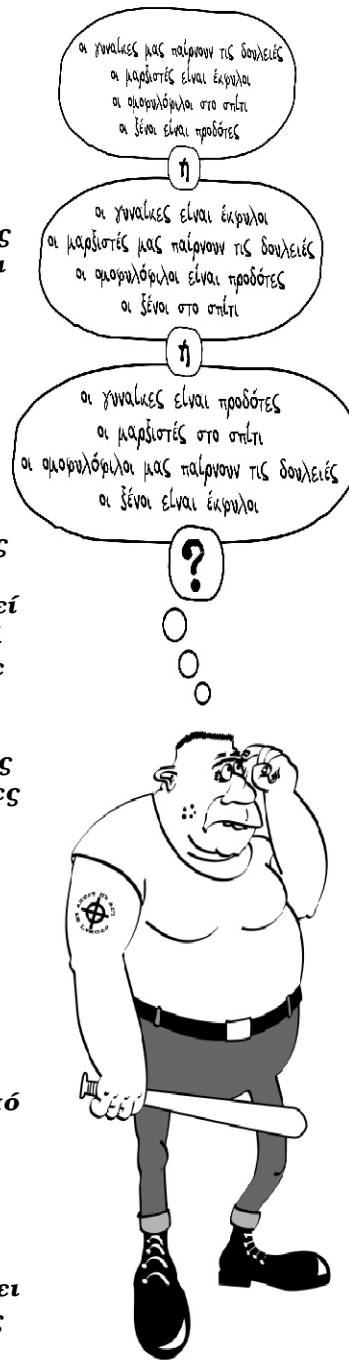
Για να δούμε τώρα τι σημαίνουν όλα αυτά με οικονομικούς όρους. Από τη δεκαετία του '80 με πρωτοπόρο την Αμερική, άρχισε να αναπτύσσεται η ιδιωτικοποίηση των φυλακών που αποτελούν σήμερα έναν σημαντικό τομέα της "ελεύθερης" οικονομίας, με αύξηση 35% το χρόνο. Εισηγμένη στη Wall Street η Correctional Corporation είναι η Πέμπτη ισχυρότερη εταιρεία του χρηματιστηρίου της Νέας Υόρκης. Οι περισσότερες φυλακές των ΗΠΑ είναι σήμερα ιδιωτικές και οι εταιρείες που δραστηριοποιούνται σ' αυτόν τον τομέα αποτελούν ένα ισχυρό λόμπι, που πιέζει για νόμους με τους οποίους αυξάνονται οι ποινές και οι χρόνοι κράτησης. Κελιά γεμάτα, πορτοφόλι γεμάτο! Στην Αγγλία, οι ιδιωτικοποιήσεις άρχισαν το 1991, ενώ προχωρούν και σε άλλες χώρες μεταξύ των οποίων και η Αυστραλία.

Οι ιδιοκτήτες και οι ιθύνοντες των φυλακών δε δίνουν και τόσο μεγάλη σημασία στις "μαλακίες" που γράφουν τα Συντάγματα ότι η ποινή έχει ως σκοπό τον "σωφρονισμό και την επανένταξη" του φυλακισμένου. Αν ο φυλακισμένος "σωφρονιστεί και επανενταχθεί", τότε το σύστημα θα χάσει έναν πελάτη.

Ανάμεσα στο 1979 και το 1990, οι δαπάνες των Πολιτειών που συναποτελούν τις ΗΠΑ στον τομέα των φυλακών αυξήθηκαν κατά 32,5% για τη λειτουργία τους και κατά 61,2% για την κατασκευή νέων

Η υπερεκμετάλευση της εργατικής δύναμης των μεταναστών (και η απέλαση που την ακολουθεί κάποιες φορές για να εξοικονομηθούν οι μισθοί τους γιατί «αν πληρώναμε και τους Αλβανούς δε θα βγαίναμε με τίποτα») από τα νιόπια αφεντικά δεν είναι κάτι το οποίο προκαλεί έκπληξη. Σε αυτό είναι ειδικευμένα τα αφεντικά, αυτό θα κάνουν. Αυτό που φαινομενικά είναι παράδοξο είναι ότι ο ρατσισμός σαν θεώρηση, ανέκαθεν είχε έδαφος στις χαμηλότερες κοινωνικές τάξεις καθώς και στη νεολαία. Φαίνεται πως κάποια τσακάλια αφού φάνε στη μούρη την καταιπίεση στα σχολεία, στο οικογενειακό τους κόλπο και στους χώρους εργασίας, κάθονται, το φιλοσοφούν το πράμα και λένε: «Ποιός μου φταίει που ενώ δουλεύω σαν μαλάκας, κάθομαι να με ελέγχουν μπάτσοι και κάμερες, πληρώνω τους φόρους μου, η ζωή μου βρωμάει μιζέρια;» Μήπως τα αφεντικά, μήπως το κράτος, μπας και φταίει ο γείτονας; Μια στιγμή, ο γείτονας είναι ΑΛΒΑΝΟΣ. Καπου εκεί μυαλά που τελούνε υπό πλήρη σύγχυση (μετά από ώρες τηλεοπτικής προπαγάνδας) συχνά με μια έμφυτη τάση προς τη βλακεία, ανακαλύπτουν το πραγματικό αίτιο της κατάντιας τους. Φταίνε οι ξένοι, αυτοί που μας κλέβουν τις δουλειές, τις γυναίκες, τις γλάσιρες και τις παπλωματοθήκες, φταίνε αυτοί που είναι χαμηλότερα και από εμάς, αφού τους αποπάνω νομίζουμε ότι δεν μπορούμε να τους αγγίξουμε. Και κάπως έτσι, καταλήγουμε να μετράμε νεκρούς σαν αποτέλεσμα ενός ποδοσφαιρικού αγώνα, και η ζωή συνεχίζεται.

Η αντιμετώπιση του ρατσισμού και του εθνικισμού δεν περνάει μέσα από δήθεν ανθρωπιστικά κανάλια φιλανθρωπίας, ούτε από την ενσωμάτωση των επόμενων γενιών μεταναστών στον καπιταλιστικό τρόπο παραγωγής και στο «κυνήγι της καλής» Περνάει μέσα από την απόρριψη της απάτης της εθνικής ταυτότητας, την κατάργηση των συνόρων της γης και του νου για να καταλήξει σε μια ολομέτωπη επίθεση ενάντια σε ό,τι μας εκμεταλλεύεται και μας καταπιέζει.

ΓΚΟΥΑΝΤΑΝΑΜΟ-ΟΙ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΤΕΣ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

Δήλωση δεσμοφύλακα της βάσης: «Είμαι ενθουσιασμένος που έχω την ευκαιρία να είμαι σε θέση να υπερασπίζομαι την ελευθερία μας και να πολεμώ την τρομοκρατία.»

Κάπου σ' ένα από τα παράλια της Καραϊβικής υπάρχει ένα νέο Άουσβιτς, η αμερικάνικη βάση Γκουαντανάμο. Η βάση βρίσκεται σε έδαφος της Κούβας και οι Αμερικάνοι τη νοικιάζουν από τους Κουβανούς από το 1903 έναντι \$4.000 το χρόνο. Στην ουσία θα μπορούσαμε να πούμε πως είναι έδαφος υπό την κατοχή των ΗΠΑ μιας και από το 1959 που βγήκε στην εξουσία της Κούβας ο Φιντέλ Κάστρο, έχει εξαρτηθεί μόνο μία επιταγή.

Το στρατόπεδο αυτό, περιβάλλεται από μεταλλικά πανύψηλα τοίχοι με σύρματα υψηλής τάσης και καλύπτεται από ένα πράσινο πλαστικό ώστε να μην υπάρχει ορατότητα προς τα μέσα. Κι αν το σύνθημα του Άουσβιτς ήταν «Η εργασία απελευθερώνει», στην πύλη αυτού του στρατοπέδου συγκέντρωσης υπάρχει η επιγραφή «Honor Bound to Defend Freedom» που σε ελεύθερη απόδοση σημαίνει «Οι υπερασπιστές της ελευθερίας». Κι αυτό είναι ένα μικρό κομμάτι της παράνοιας που επικρατεί στο Γκουαντανάμο.

Οι πρώτοι κρατούμενοι άρχισαν να φτάνουν στη βάση κατά τη διάρκεια του πολέμου στο Αφγανιστάν. Αφγανοί Ταλιμπάν, άλλοι που συνελήφθησαν από πολέμαρχους της βόρειας συμμαχίας και πουλήθηκαν στους Αμερικάνους ως μέλη της Αλ-Κάιντα ή ακόμα και οποιοσδήποτε που έμοιαζε επικίνδυνος ή ότι κατείχε πληροφορίες.

Τους πρώτους αυτούς κρατούμενους, τους βάλανε στο στρατόπεδο X-RAY, που δεν ήταν τίποτα άλλο από τεράστια σιδερένια κλουβιά. Από εκεί μεταδόθηκαν οι γνωστές εικόνες που τραβήχτηκαν με video από μακριά, όπου οι φυλακισμένοι ήταν γονατιστοί και δεμένοι πισθάγκωνα, με γυαλιά συσκότισης και πορτοκαλί στολές, σε μια κατάσταση γνωστή ως «απομόνωση των αισθήσεων». Αυτό το αποκρουστικό θέαμα προκάλεσε τη διεθνή κατακραυγή σε τέτοιο βαθμό που ανάγκασε τους Αμερικάνους να κλείσουν οριστικά το X-RAY και να μεταφέρουν τους κρατούμενους στο στρατόπεδο Δέλτα.

Ο ΛΑΟΣ ΑΓΑΠΕΙ ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΚΑΙ ΦΥΛΑΚΗ

Οι λόγοι για να φοβάται ένα ανθρώπινο όν, που ζει σε αυτήν την κοινωνία, δεν είναι λίγοι: η τρύπα του όζοντος, το φαινόμενο του θερμοκηπίου, το "παίρνετε τρεις (εργαζόμενους) στην τιμή του ενός, και τους πετάτε όταν χαλάσουν - έτσι κι αλλιώς είναι πάμφθηνοι", ο πανικός στην αντιμετώπιση του ανεξέλεγκτου εργοδότη, τα πυρηνικά απόβλητα, η καταστροφή του περιβάλλοντος, η σύνταξη, η κατακόρυφη πτώση των μετοχών στο χρηματιστήριο, οι πόλεμοι... Ο Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας επεσήμανε πρόσφατα τις επιπτώσεις του κοινωνικού άγχους στην ψυχική υγεία. (Ευτυχώς, δηλαδή, γιατί εμείς δεν το είχαμε προσέξει!). Προσθέστε σε αυτούς, τους "πραγματικούς", φόβους τον τρόπο που προκαλούν τα γουρλωμένα μάτια των τηλεπαρουσιαστών και οι καυτοί τίτλοι των εφημερίδων για τους ξένους, τους τρομοκράτες, τις φανταστικές επιδημίες, τους "ναρκωμανείς", τους παιδεραστές, αλλά και τα γουρλωμένα μάτια των πολιτικών που μας "απειλούν" με "ακόμη περισσότερη δημοκρατία", ως θεματοφύλακες της ελευθερίας μας αλλά και της ασφάλειάς μας, αυτής που μας εγγυώνται και μας ξασφαλίζουν...Δημοκρατία, ελευθερία, αλλά πάνω από όλα ασφάλεια.... Οι κυβερνώντες, αφού πρώτα μας τρομάξουν με τους (πραγματικούς ή φανταστικούς) κινδύνους που η πολιτική τους και οι συνεταίροι τους στα Μέσα προκάλεσαν, αναλαμβάνουν μετά την υποχρέωση να μας εξασφαλίσουν αυτό το ύψιστο αγαθό: την ασφάλεια...Μοιάζει απίστευτη η μεταβολή της σημασίας που υπέστη η λέξη "ασφάλεια" από αυτούς που επαγγέλλονται τη "σύγχρονη δημοκρατία". Κάποτε παρέπεμπε στην αναζήτηση μιας ζεστής αγκαλιάς της μητέρας, σε χάρδια, σε φροντίδα, ή (πιο πρόσφατα) και σε τρεχούμενο νερό στο σπίτι, και σε έναν καναπέ για ανέμελο άραγμα, ή (ακόμα πιο πρόσφατα)

σε φροντίδα, ή και σε τρεχούμενο νερό στο σπίτι, και σε έναν καναπέ για ανέμελο άραγμα, ή (ακόμα πιο πρόσφατα) και σε κοινωνική ασφάλεια, δηλαδή σε νηπιαγωγεία, κοινωνική φροντίδα για τα παιδιά, φιλόξενους οίκους ευγηρίας και καλές συντάξεις για του ηλικιωμένους, κοινωνικούς λειτουργούς που σε βοηθάνε και σε ακούνε αν έχεις κάποιο πρόβλημα, φάρμακα και καλό νοσοκομείο για όποιον αρρωσταίνει, ενίσχυση σε αυτούς που για κάποιον λόγο "δεν τα καταφέρνουν"...

Αυτά είχαμε στο μυαλό μας όταν λέγαμε "ασφάλεια", όταν ζητούσαμε "ασφάλεια". Κι όμως, τίποτα από όλα αυτά δεν προσδιορίζει πια αυτήν τη λέξη, όπως την μάθαμε από τον βομβαρδισμό των τρομοκρατικών εικόνων και των σάλιων τους (κάθε σταγόνα σάλιου και 100 ευρώ στη τσέπη τους), την ώρα που ορκίζονται στην ελευθερία "που ο λαός απολαμβάνει". Η "Νέα Ασφάλεια" (Πώς λέμε Νέα Εποχή; Αυτό.) παραπέμπει σε ό,τι κάποτε δικαίως μας τρόμαζε: στρατιωτικές μπότες που ηχούν στο πεζοδρόμιο, καθώς εξοπλισμένοι με τα πιο τέλεια όπλα Ρόμποκοπ περιπολούν, ενώ οι σκοτεινές γωνιές φωτίζονται με εκτυφλωτικά φώτα που μας "προστατεύουν" από κλέφτες και βιαστές (Ποιος νοιάζεται αν κρύβουν τα αστέρια από τους ερωτευμένους;) και κάμερες παντού να καταγράφουν κακοποιούς και τοξικομανείς (Ποιος νοιάζεται αν "κλέβουν" τα φιλιά των ερωτευμένων;).

Ποιος νοιάζεται που μας κλέβουν τα όνειρα; Αυτά δεν αθροίζονται στο Ακαθάριστο Εθνικό Εισόδημα, την ιερή αγελάδα των οικονομολόγων. Ποιος νοιάζεται που αυτή η ασφάλεια κάνει τις πόλεις μας να μοιάζουν όλο και περισσότερο με φυλακές; Και καλύτερα που μοιάζουν, δηλαδή, για να εξοικειωνόμαστε, μια που στη φυλακή καταλήγεις όλο και πιο εύκολα.

ΕΣΣΣΔ ΕΛΕΥΘΕΡΕΣ

ΣΦΡΟΝΙΣΤΙΚΕΣ

ΔΥΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΣΦΡΟΝΙΣΜΕΝΕΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΕΣ

Έκκληση στους αχτίες μας, που μόλις αναβαπτίστηκαν στα

''δαϊκά εντοιά'' **Κάτι σαν πρόλογος:**

Όχι άλλη δημοκρατία. Ελεος! Παραδίδομαι! Βαρέθηκα να αποφασίζω εγώ για τις τύχες της χώρας..
Τι ευθύνη είναι αυτή που ρίξατε πάλι; Παιραιτούμαι. Έχω τα χάλια μου, είμαι μπερδεμένος, θα πάρω καμία λάθος απόφαση και θα πάει το έθνος κατά διαόλου. Ας αποφασίσετε και καμία φορά μόνοι σας χωρίς να με ρωτήσετε. Εγώ δεν είμαι καλά, δεν είμαι καθόλου καλά. Αλλά έχω εμπιστοσύνη. Σας έχω εμπιστοσύνη. Μια χάρη ζητώ μόνο: Πιάστε, σας παρακαλώ, κάτι βρομιάρηδες τύπους, που μιλάνε τα ελληνικά κάπως παράξενα (λίγο καλύτερα από εσάς, αλλά παράξενα). Τριγυρνάνε σα χαμένοι και μου χαλάνε τις βόλτες στο κέντρο. Μαντρώστε τους και αυτούς στις φυλακές. Περισεύουν στη δημοκρατία μας. Θα λείψουν από τις οικοδομές και από τα χωράφια, αλλά κάπου θα τους βάλετε να δουλεύουν. Μέσα. Με ακόμη λιγότερα λεφτά. Για ακόμα καλύτερες μέρες.

Και ο πραχρατικός πρόλογος :

Στον θαυμαστό καινούργιο και ελεύθερο!- κόσμο, οι αδύναμοι περισεύουν. Αντί να περιφέρονται σαν τα χαμένα κορμιά, οι υπηρεσίες φροντίζουν να τους μαζεύουν. Στις φυλακές. Που ο πληθυσμός τους αυξάνεται με γεωμετρική πρόοδο. Στις Ηνωμένες πολιτείες της Αμερικής, αλλά και στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Στο Site Recombinant, όπου σημαντικοί διανοούμενοι και ακτιβιστές ανταλλάσσουν απόψεις και στοιχεία, βρήκα το παρακάτω κείμενο. Για μια κοινωνία που γίνεται όλο και περισσότερο φυλακή. Κυριολεκτικά φυλακή. Και μέσα στον ορυμαγδό της ''επίσημης'' πολιτικής ανοησίας, μάλλον δεν το είχαμε καταλάβει. Στο κάτω-κάτω, εμείς είμαστε ''απ' έξω''. Ακόμα. Οπότε μπορούμε να απολαμβάνουμε το υπέρτατο αγαθό της ελευθερίας να λεμε ο,τι θέλουμε. Φτάνει να μην αλλάξει τίποτα. Στην ουσία. Παρακολουθήστε κυρίως τα στοιχεία, όπως τα δίνει το κείμενο. Δυστυχώς, δεν έχει στοιχεία και για την Ελλάδα. Αλλά το ίδιο κάνει. Είμαστε πια μέλη της Ερρωπαϊκής Ένωσης.

ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟ ΔΕΛΤΑ

Δήλωση Μπους για Γκουαντανάμο: «Το μόνο που γνωρίζω είναι ότι πρόκειται για κακούς ανθρώπους.»

Στο στρατόπεδο Δ υπάρχουν μέχρι τώρα περίπου 660 κρατούμενοι από 44 χώρες του κόσμου. Οι περισσότεροι είναι από το Αφγανιστάν και κρατούνται εκεί εδώ και τρία χρόνια . Ανάμεσα τους και τρεις ανήλικοι εκ των οποίων οι δύο είναι 14 χρονών. Δηλαδή όταν τους συνέλαβαν ήταν μόλις 11 χρονών. Το στρατόπεδο είναι χωρισμένο σε 4 τομείς όπου οι φυλακισμένοι κρατούνται ανάλογα με την διαγωγή τους και την συνεργασία τους στις ανακρίσεις.

Στον τομέα 4 μέσης ασφάλειας βρίσκονται οι πιο προνομιούχοι, αυτοί δηλαδή που συνεργάζονται πλήρως. Αυτός ο τομέας μοιάζει με φυλακές πολυτελείας. Οι φυλακισμένοι ζουν ανά δέκα άτομα, μπορούν να τρωνε όλοι μαζί , έχουν μεγάλα δωμάτια με κλιματιστικά και τους επιτρέπεται να είναι στο χώρο άσκησης σχεδόν όλη την ημέρα.. Αυτοί φοράνε άσπρες στολές σε αντίθεση με τους άλλους που φοράνε πορτοκαλί για να φαίνονται σε περίπτωση που αποδράσουν!!!!

Όλοι οι άλλοι κρατούμενοι που δεν είναι συνεργάσιμοι κρατούνται στους τομείς υψίστης ασφαλείας 1, 2 και 3. Ζουν χωριστά σε κελιά 2 επί 2 με το φως συνεχώς αναμμένο και τους απαγορεύεται να μιλάνε μεταξύ τους. Βγαίνουν μόνο για ανακρίσεις , δυο φορές την βδομάδα για να αθληθούν μόνοι τους σε ένα τεράστιο κλουβί και δικαιούνται ένα πεντάλεπτο ντους τρεις φορές τη βδομάδα. Απ' τα κελιά μεταφέρονται με χειροπέδες και αλυσίδες στα πόδια. Πολλοί ζουν υπό αυτές τις συνθήκες επί δύο χρόνια. Δεν έχουν επαφή με κανέναν παρά μόνο με τους ανακριτές τους και δεν έχουν κανένα στοιχείο για το πόσο ακόμα θα παραμείνουν

Και ισοτιμία μέλη του Ελεύθερου Κόσμου.....

ΠΗΓΗ: ΒΑΒΕΛ

εκεί. Σ' αυτά τα κολαστήρια η απομόνωση ,η απόγνωση και η αβεβαιότητα φέρνουν την τρέλα. Ένας στους έξι κρατούμενους υποφέρει από ψυχολογικές διαταραχές ενώ έχουν γίνει 32 απόπειρες αυτοκτονίας μέχρι τώρα ,ποσοστό που δεν είναι καθόλου μικρό σε σχέση με τον αριθμό των κρατουμένων και αν λάβουμε υπ' όψιν μας πως δεν έχουν ούτε καν την δυνατότητα να αυτοκτονήσουν. Οι περισσότεροι προσπαθούν να κρεμαστούν με τις κουβέρτες τους ή να κόψουν τις φλέβες τους με τα πλαστικά μαχαιροπίρουνα.

Ακόμα και πολλοί από τους 2500 στρατιώτες που υπηρετούν στο Γκουαντανάμο παρουσιάζουν συμπτώματα κατάθλιψης. Τους προβληματίζει η κατάσταση που αντιμετωπίζουν κάθε μέρα με τους κρατούμενους. Σε σχετικό ντοκιμαντέρ η συμβουλή του ταγματάρχη είναι ξεκάθαρη. «Δεν περνάς τα όρια για να μην συνδεθείς συναισθηματικά μαζί τους ,να μην πάρεις το μέρος τους ή αρχίσεις να τους συμπονάς..». Μα φυσικά ,στο επάγγελμα του στρατιώτη δεν χωράει κριτικό πνεύμα ή συναισθήματα. Ένας στρατιώτης πρέπει να είναι ρομπότ, να ακολουθεί διαταγές και να χαιρετά ταπεινά τους ανωτέρους του.

ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΑΝΑΚΡΙΣΗΣ

«..έχω κακοποιηθεί και ταπεινωθεί τόσο πολύ...θέλω ο στρατός των ΗΠΑ να σταματήσει να με ταΐζει με το ζόρι και να με αφήσει να χαράξω το πεπρωμένο μου και να πεθάνω.»

Δήλωση του Σακέρ Ααμέρ, κάτοικο βρετανίας και κρατούμενος του Γκουαντανάμο, μετά την εκατοστή ημέρα απεργία πείνας. 18/11/05

Στο φως της δημοσιότητας έχουν έρθει πολλά στοιχεία για τον τρόπο που γίνονται οι ανακρίσεις στο Γκουαντανάμο. Τα βασανιστήρια είναι πολλά και συνεχή και έχουν τεράστιες επιπτώσεις στην σωματική και ψυχική υγεία των κρατουμένων. Στις τεχνικές που συχνά περιγράφονται από κρατούμενους που κρατήθηκαν στο Γκουαντανάμο και αλλού, από τις δυνάμεις των ΗΠΑ στο πλαίσιο του «πολέμου κατά της τρομοκρατίας», περιλαμβάνονται οι εξής:

Παρατεταμένη απομόνωση, στέρηση ύπνου, έκθεση σε έντονα φώτα και δυνατή μουσική, σεξουαλικές και άλλες μορφές εξευτελισμού, χρήση σκύλων, εικονικών εκτελέσεων και άλλων απειλών ώστε να προκληθεί

Ο καθένας μπορεί να καταλάβει ότι ένα τέτοιο, τερατώδες, έργο:

1. Θα έχει σοβαρότατες αρνητικές και αμετάκλητες επιπτώσεις στο ευρύτερο θαλάσσιο (γενικά της νότιας Κρήτης) και χερσαίο περιβάλλον, την βιοποικιλότητα και την υγεία με τα συχνά και επικίνδυνα ναυτιλιακά ατυχήματα, την καθημερινή, βαριά, ρύπανση των υδάτων και του αέρα και την εκτεταμένη δόμηση και κάλυψη του εδάφους που απαιτεί.
2. Θα ακυρώσει κάθε δραστηριότητα και προοπτική ήπιας ή συμβατικής τουριστικής ανάπτυξης σε όλο τον κόλπο και ακόμα μακρύτερα.
3. Θα υποβιβάσει τον ιστορικό, αρχαιολογικό και πολιτισμικό χαρακτήρα της Μεσσαράς.
4. Θα υποβαθμίσει την ποιότητα και την ποσότητα των παραγόμενων αγροτικών προϊόντων που αποτελούν τη βάση της οικονομίας της περιοχής.
5. Θα μετατρέψει χιλιάδες αγρότες και απασχολούμενους σε τουριστικές επιχειρήσεις σε άνεργους ή κακοπληρωμένους εργάτες.
6. Θα έχει σοβαρή επίδραση στον κοινωνικό ιστό της Μεσσαράς, με την αλλαγή της απασχόλησης, την υποβάθμιση του περιβάλλοντος, την αλλοίωση των ηθών, και την αναγκαστική μετοίκηση.

Τι θα εξυπηρετήσει λοιπόν το λιμάνι-μαμούθ που μαγειρεύει ο Υπουργός Ναυτιλίας; Θα εξυπηρετήσει τους Κινέζους επενδυτές και πλοιοκτήτες που θα δουν τα κέρδη τους να αυξάνονται αλλά θα μετατρέψει την όμορφη, ιστορική και πλούσια Μεσσαρά οριστικά σε βιομηχανική ζώνη. Αυτό είναι το μέλλον που μπορεί να υποσχεθεί ο κ. Κεφαλογιάννης για τους κατοίκους της Μεσσαρά και τα παιδιά τους;

Για την Οικολογική Παρέμβαση Ηρακλείου, η απάντηση της τοπικής κοινωνίας σε μια πρόταση για ένα μεγάλο διαμετακομιστικό λιμάνι στη νότια Κρήτη πρέπει εξ αρχής να είναι ένα μεγάλο και καθαρό ΟΧΙ! Όσοι επιμένουν σε τέτοιου είδους «ανάπτυξη» 3, ας λάβουν υπόψη τους, ότι θα υπάρξει σθεναρή αντίσταση από το Οικολογικό Κίνημα και ότι δεν θα επιτρέψουμε άλλη περιβαλλοντική και κοινωνική υποβάθμιση στην περιοχή.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Η Οικολογική Παρέμβαση Ηρακλείου δεν έχει κάποια σχέση με την συντακτική ομάδα του περιοδικού. Απλά πήραμε το κείμενο, μιας και το θέμα είναι κρίσιμο για το μέλλον του νησιού. Ευχαριστούμε την Παρέμβαση

STOP ΣΤΗ ΒΑΡΑΒΑΡΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

ΟΧΙ ΣΤΟ ΛΙΜΑΝΙ-ΤΕΡΑΣ ΠΟΥ ΣΧΕΔΙΑΖΕΤΑΙ

ΣΤΗΝ ΝΟΤΙΑ ΚΡΗΤΗ (ΤΥΜΠΑΚΙ)

Ηράκλειο 6/12/05, ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ 03005 - Οικολογική Παρέμβαση Ηρακλείου

Σε συνέντευξή του ο Υπουργός Ναυτιλίας κ. Κεφαλογιάννης, δηλώνει ότι είναι έτοιμος να προωθήσει διακρατική συμφωνία με την Κίνα για την ανάπτυξη ενός τεράστιου «διαμετακομιστικού» λιμανιού διεθνών προδιαγραφών στη νότια Κρήτη. Μάλιστα, οι Κινέζοι επενδυτές έδειξαν, με επισκέψεις και ανακοινώσεις τους, σαφές ενδιαφέρον για την περιοχή του Τυμπακίου.

Το λιμάνι σχεδιάζεται να δεσμεύσει και να ισοπεδώσει περίπου 8.500 στρέμματα (!) με σκοπό να διακινούνται αρχικά ένα εκατομμύριο εμπορευματοκιβώτια (containers) ετησίως, τα οποία θα προορίζονται για την Ανατολική Μεσόγειο, την Αδριατική, τη Μαύρη Θάλασσα και την Ελλάδα. Αντίστοιχη θα είναι η διαμόρφωση των λιμενοβραχιόνων ώστε να δέχονται καθημερινά εκατοντάδες επισκέψεις από τεράστια πλοία που όμοιά τους δεν έχουμε ξαναδεί ούτε στο λιμάνι του Ηρακλείου αλλά και πολλά μικρότερα. Το λιμάνι θα είναι κλειστό, ειδικού τελωνιακού καθεστώτος. Είναι πιθανό, όπως άλλωστε συμβαίνει σε παρόμοια λιμάνια, ότι γύρω του θα δημιουργηθεί ένα πλέγμα από ανάλογες εγκαταστάσεις, αποθήκες και βιομηχανίες.

Εντύπωση προκαλεί ο τρόπος με τον οποίο προωθείται μια τέτοιου μεγέθους επέμβαση στο περιβάλλον 1, στην οικονομία 2 και στην κοινωνία της νότιας Κρήτης σε αντίθεση με κάθε προηγούμενο σχέδιο ήπιας ανάπτυξης της περιοχής. Οι κάτοικοι μαθαίνουν για τη μοίρα που τους επιφυλάσσεται μέσα από φήμες και ανακοινωθέντα. Στις 23 Νοέμβρη, σε μια ευρεία συνάντηση φορέων και πολιτών στο Τυμπακι, τέθηκαν ήδη οι ανησυχίες και τα ερωτηματικά για το είδος του έργου και εκφράστηκε ξεκάθαρα ότι τέτοιου είδους «ανάπτυξη» δεν αρμόζει στα μέτρα και τη φυσιογνωμία της περιοχής. Είναι εύκολα κατανοητό ότι ένα τέτοιο λιμάνι δεν έχει καμία σχέση με το λιμάνι που έχει διεκδικήσει από παλιότερα η περιοχή της Μεσσαράς και που έχει, κατά καιρούς, αναφερθεί αόριστα σαν «πύλη» της νότιας Κρήτης.

τρόμος. Καταναγκασμός των κρατουμένων να στέκονται ακίνητοι ή σε οδυνηρές στάσεις για πολλές ώρες, ξυλοδαρμοί, έκθεση σε ακραίες θερμοκρασίες, χρήση κουκούλας και δέσιμο ματιών κ.α.

Οι περισσότερες από αυτές τις τεχνικές δεν αφήνουν σωματικά σημάδια αλλά μπορούν να είναι καταστροφικές για τα θύματα. Στην συνέχεια, θα μιλήσουμε πιο συγκεκριμένα για κάποιες από αυτές τις μεθόδους και θα δώσουμε μερικά παραδείγματα.

Η παρατεταμένη απομόνωση σε ένα μικρό χώρο με τεχνητό φως, μπορεί να προκαλέσει από άγχος, ψευδαισθήσεις, ανικανότητα σκέψης και συγκέντρωσης μέχρι και να οδηγήσει σε παράνοια. Όλα αυτά τα συμπτώματα οξύνονται όταν το άτομο δεν ξέρει γιατί και μέχρι πόσο θα κρατείται σε αυτήν την κατάσταση. Τον Νοέμβριο του 2002, πράκτορες του FBI στο Γκουαντανάμο, ανέφεραν πως ένας κρατούμενος που κρατούνταν σε τέτοια κατάσταση για τρεις μήνες, μιλούσε σε ανθρώπους, άκουγε φωνές και περνούσε τις περισσότερες ώρες του σε μια γωνία κάτω από ένα σεντόνι. Να σημειωθεί πως στο Γκουαντανάμο πολλοί από τους κρατούμενους κρατούνται έτσι για περισσότερο από ένα χρόνο.

Η στέρηση ύπνου που αρχικά δεν φαίνεται να είναι κάτι επώδυνο, σε μακρόχρονες περιόδους δημιουργεί αδυναμία συγκέντρωσης, προβλήματα ομιλίας, υψηλή πίεση και άλλες καρδιαγγειακές παθήσεις. Η πιο συνήθης μέθοδος που χρησιμοποιείται είναι διακοπή του ύπνου κάθε 15 λεπτά.

Ένα άλλο βασανιστήριο που έγινε διάσημο μετά τις αποκαλύψεις στο Abu graib, είναι αυτό με την δυνατή μουσική και τις κουκούλες. Η χρήση της κουκούλας απομωλώνει τον κρατούμενο, παρεμποδίζει την αναπνοή και επιφέρει ταχύτατα πανικό και αποπροσανατολισμό. Μετά από 40 λεπτά τα περισσότερα θύματα αρχίζουν να έχουν οπτικές και ακουστικές ψευδαισθήσεις. Όταν όλο αυτό συνδυάζεται και με ξύλο, το άγχος αυξάνεται υπερβολικά για το πότε θα έρθει το επόμενο χτύπημα. Αυτό το βασανιστήριο το χρησιμοποιούν από κάποιες ώρες μέχρι και μέρες.

Ένα όμως από τα πιο οδυνηρά βασανιστήρια είναι η σεξουαλική κακοποίηση που δέχονται οι κρατούμενοι. Σεξουαλική κακοποίηση με μεθόδους που δεν προκαλούν απαραίτητα σωματικό πόνο αλλά αίσθημα εξευτελισμού και ντροπής όπως, αναγκαστική γύμνια, εξευτελιστικές στάσεις, αναγκαστικός αυνανισμός, υποχρέωση των κρατουμένων να φορέσουν γυναικεία εσώρουχα ή και απειλές για βιασμό.

Αυτής η μορφής κακοποίησης είναι εξαιρετικά επιβλαβής, γιατί οι βασανιστές, διεισδύουν σε ένα άκρως ιδιωτικό χώρο του ατόμου και του προκαλούν βαθιά αισθήματα απόγνωσης και αυτο-απέχθειας. Στην περίπτωση του Γκουαντανάμο, αυτή η μέθοδος χρησιμοποιείται από γυναίκες ανακρίτριες σε Μουσουλμάνους, για να παραβιάσουν τις ευαισθησίες που έχουν αυτοί πάνω σε ζητήματα όπως το σεξ και τις

γυναίκες, ιδίως κατά τον ιερό μήνα του Ραμαζανίου.

Όλα αυτά τα βασανιστήρια κάνουν ακόμα και αυτούς που δεν συμμετείχαν ποτέ σε ένοπλες οργανώσεις να παραδέχονται εγκλήματα που δεν διέπραξαν ποτέ. Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί ο Σαφίκ Ρασούλ, κάτοικος Αγγλίας, ο οποίος συνελλήφθη μαζί με άλλους δύο φίλους του στο Αφγανιστάν. Και οι τρεις τους μετά από δύο χρόνια κράτησης και μετά από τα βασανιστήρια που υπέστησαν, αναγκάστηκαν να ομολογήσουν πως είχαν πάρει μέρος σε εκπαίδευση τρομοκρατών και πως ήταν πολεμιστές που παισιώναν τον Μπιν Λάντεν. Αυτοί οι τρεις απελευθερώθηκαν, επειδή βρετανοί αξιωματούχοι κατάφεραν να τους βρουν αδιάφευστα άλλοθι για το ότι βρίσκονταν στην Αγγλία τον καιρό που υποτίθεται πως είχαν πάρει μέρος στην εκπαίδευση.

Πριν λίγο καιρό, στην Αγγλία, το Channel 4 οργάνωσε ένα πείραμα σε μια αποθήκη στο ανατολικό Λονδίνο. Εφτά εθελοντές θα κρατούνταν για 48 ώρες σαν φυλακισμένοι και θα περνούσαν από κάποια από τα βασανιστήρια που υποβάλλονται οι κρατούμενοι στο Γκουαντανάμο (φυσικά από τα πιο νόμιμα και ακίνδυνα). Οι περισσότεροι από τους εθελοντές ήταν θερμοί υποστηρικτές αυτής της τακτικής. Παρόλα αυτά και παρόλο που ήξεραν για πόσο θα μείνουν και ότι δεν κινδυνεύουν, αφού τους παρακολουθούσαν όλη την ώρα γιατροί, δύο από αυτούς δεν κατάφεραν να μείνουν και τις 48 ώρες, ενώ όλοι στο τέλος του πειράματος δήλωσαν, πως δεν μπορούν να καταλάβουν, πως κάποιοι άνθρωποι ζούνε αυτές τις καταστάσεις για χρόνια.

κτίριο να ρημάξει από τη στιγμή που αυτό περιέλθε στην ιδιοκτησία τους και όλως περιέργως φούντωσε το ενδιαφέρον τους από τη στιγμή που το κτίριο τελεί υπό κατάληψη. Είναι ξεκάθαρο ότι ο σεισμός είναι απλά η αφορμή για άλλη μια μεθοδευμένη επίθεση με αντικειμενικό στόχο την εκκένωση του κτιρίου. Το πανεπιστήμιο δεν σκοπεύει να αναλάβει την ευθύνη για την εκκένωση του κτιρίου γιατί προηγείται η άρση του ασύλου. Όσο για τους "αγανακτισμένους" πολίτες που θα επιχειρηματολογήσουν ότι ουσιαστικά πίσω από το άσυλο κρύβονται περιθωριακά στοιχεία η απάντησή μας είναι ότι το άσυλο υπάρχει για την ελεύθερη διακίνηση ιδεών. Από αυτό συνεπάγεται ότι η κατάληψη σαν ένας χώρος πολιτικής παρέμβασης και δράσης είναι ουσιαστικά αυτός που δίνει υπόσταση στην έννοια του ασύλου. Η αλληλεγγύη μας δεν εξαρτηθεί από αυτό. Ένας χώρος απεξαρτημένος από λογικές της ιεραρχίας του κέρδους και της κατανάλωσης αποτελεί εκτός από σημείο αναφοράς κατά πρώτον ένας χώρος συνένωσης, ζύμωσης και πολιτικής-πολιτιστικής δράσης. Κατά δεύτερον είναι ένας χώρος που στεγάζει κατά καιρούς οικονομικούς και πολιτικούς μετανάστες και αστέγους καθώς η αλληλεγγύη δεν μένει μόνο στα χαρτιά. Μέσα από όλες αυτές τις μεθοδεύσεις και τα κατευθυνόμενα δημοσιεύματα αντιλαμβανόμαστε την έντονη προσπάθεια φίμωσης και καταστολής του διαφορετικού. Δεν μας φαίνεται καθόλου περίεργο ότι ο Δήμος βρέθηκε σύμμαχος σε αυτή τη συναλλαγή για το μέλλον του Ευαγγελισμού καθώς είναι γνωστά σε όλους τα παζάρια σχετικά με την παραχώρηση κτιρίου του Δήμου στην Πρυτανεία αλλά και το γενικότερο σχέδιο για την εμπορική εκμετάλλευση του παραλιακού μετώπου και του ιστορικού κέντρου της πόλης. Ο Ευαγγελισμός σίγουρα είναι πολύ ενοχλητικός ανάμεσα σε εμπορικά πολυκαταστήματα και μαζικούς χώρους «ψυχαγωγίας». Σε αυτό το σχεδιαζόμενο πεδίο κατανάλωσης, δεν πρόκειται να αφήσουμε χώρους σαν τον Ευαγγελισμό είτε να αφομοιωθούν είτε να κατασταλούν με την βία. Γιατί ο Ευαγγελισμός δεν είναι ούτε οι 5-10 άνθρωποι που κατοικούν εντός, ούτε τα ντουβάρια του. Είναι ένα εγχείρημα που έχει δώσει την δυνατότητα έκφρασης και δράσης στους ανθρώπους που τον παισιώνουν

ΘΑ ΜΑΣ ΒΡΕΙΤΕ ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΑΣ

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ

ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ

Η κατάληψη Ευαγγελισμού (Θεοτοκοπούλου 18) που σε λίγους μήνες κλείνει τέσσερα δημιουργικά χρόνια ύπαρξης, απειλείται με εκκένωση. Ο πρύτανης με αφορμή τον σεισμό, θα επιχειρήσει να δώσει το δήθεν επικίνδυνο πια κτίριο στον δήμο για να το αξιοποιήσει και να το χρησιμοποιήσει έως ότου ξαναεπιστραφεί στην ιδιοκτησία του πανεπιστημίου. Στην πραγματικότητα ο πρύτανης προσπαθεί να χτυπήσει "με ένα σμπάρο δυο τριγώνια", δηλαδή και να δώσει κάποιο αντάλλαγμα για το κτίριο που ο δήμος πρόσφερε στο πανεπιστήμιο για νέα πρυτανεία, αλλά και για να ξεφορτωθεί τους καταληψίες χωρίς να πάρει αυτός άμεσα την ευθύνη. Στις 16/1, μετά από όλα αυτά τα δημοσιεύματα και τις ανακοινώσεις, καταληψίες και άτομα αλληλέγγυα στον Ευαγγελισμό, προχώρησαν σε κατάληψη της Πρυτανείας Ηρακλείου, απαντώντας άμεσα σε αυτές τις απειλές. Ακολουθεί το κείμενο που μοιράστηκε από την "Πρωτοβουλία Αλληλεγγύης στην Κατάληψη Ευαγγελισμού".

ΕΥ ΟΛΑΡΧΙΣΕ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟ

Τον τελευταίο καιρό όλοι μας γίναμε μάρτυρες δημοσιευμάτων και δηλώσεων στα τοπικά ΜΜΕ σχετικά με την επικινδυνότητα του κτιρίου του Ευαγγελισμού. Παρακολουθήσαμε με ενδιαφέρον τις δηλώσεις του πρύτανη που ξαφνικά άρχισε να ανησυχεί για την ασφάλεια των καταληψιών και των περιοίκων του κτιρίου.

Εντυπωσιαστήκαμε από το μέγεθος της υποκρισίας των πρυτανικών αρχών που ουσιαστικά αφήσαν το

ΚΑΝΕΙΣ ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΠΑΡΕΜΒΕΙ

Στους δημοσιογράφους δεν επιτρέπεται να τραβήξουν video από το στρατόπεδο ή να μιλήσουν με τους κρατούμενους. Για να το δικαιολογήσουν αυτό οι αξιωματικοί, επικαλούνται τη συνθήκη της Γενεύης που απαγορεύει την άσκοπη επίδειξη των κρατουμένων. Μα με το θέμα Γκουαντανάμο, η αμερικάνικη κυβέρνηση καταπατά όχι λιγότερο από 15 άρθρα αυτής της συνθήκης και το δικαιολογεί λέγοντας πως οι άντρες που κρατούνται εκεί δεν είναι αιχμάλωτοι πολέμου αλλά παράνομοι πολεμιστές, οπότε δεν υπόκεινται στις συμβάσεις της Γενεύης!!

Όταν οικογένειες κρατουμένων και οργανώσεις υπέρ των ανθρωπίνων δικαιωμάτων προσέφυγαν στην αμερικάνικη δικαιοσύνη για να γίνει σεβαστό τουλάχιστον το αμερικάνικο σύνταγμα, το εφετείο αποφάσισε ότι δεν είναι υποχρεωτικό, εφ' όσον το Γκουαντανάμο τυπικά δεν αποτελεί αμερικάνικο αλλά κουβανέζικο έδαφος.

Ούτε καν οι δικηγόροι δεν έχουν πρόσβαση. Πολλοί απ' τους κρατούμενους δεν ξέρουν καν ότι εκπροσωπούνται. Οι μόνοι που έχουν πρόσβαση είναι οι άνθρωποι του ερυθρού σταυρού που πηγαίνουν μια φορά το μήνα και μιλάνε σε κάθε κρατούμενο.

Μετά απ' όλα αυτά, ακόμα και αυτοί που τόσο ψηλά σαν ιδανικό βάζουν τους νόμους, δεν μπορούν παρά να δουν, πως οι νόμοι γίνονται παιχνίδι στα χέρια των εξουσιαστών, πάντα υπέρ αυτών και κατά των απλών πολιτών και των κατατρεγμένων.

Η εκάστοτε εξουσία και πιο συγκεκριμένα σ' αυτό το παράδειγμα η Αμερική, φάσκει και αντιφάσκει, επικαλείται νόμους όταν την συμφέρει ή τους προσπερνάει σε αντίθετη περίπτωση, κάνει ιμπεριαλιστικούς πολέμους, σκοτώνει και βασανίζει ανθρώπους, ανενόχλητη και μάλιστα στο όνομα της ελευθερίας. Μα το χειρότερο είναι ότι με τα μέσα που διαθέτει μπορεί να διαστρεβλώνει την πραγματικότητα, να την πασάρει στους υπηκόους της και εκείνοι να την δέχονται σαν την μόνη αλήθεια.

Το Γκουαντανάμο, πάρα τη διάσταση που πήρε, έχει πια ξεχαστεί, όπως ξεχνιέται οτιδήποτε σταματάει να προβάλλεται από τα ΜΜΕ. Η βαρβαρότητα της εξουσίας έχει πολλά πρόσωπα και το Γκουαντανάμο είναι μόνο ένα από αυτά.....

ΑΙΤΙΑΙ ΑΛΛΟΙ ΝΩΑ

06-12-03 Σε ένα δρόμο κοντά στα Ανόγεια, ένοπλοι αστυνομικοί των ΤΑΕ Ρεθύμνου και της αστυνομικής δύναμης Ηρακλείου κάνουν σήμα για έλεγχο σε ένα αγροτικό αυτοκίνητο στο οποίο επιβαίνουν 3 νεαροί. Ο οδηγός του αυτοκινήτου επιταχύνει και προσπερνά το μπλόκο. Οι αστυνομικοί με το περίσσιο θάρρος και την παλικαρία τόλμη που απαιτείται για να πυροβολήσει κάποιος ένα όχημα που απομακρύνεται (και την οποία επιδεικνύουν με κάθε ευκαιρία) ανοίγουν πυρ δολοφονώντας τον συνοδηγό Ηρακλή Μαραγκάκη.

07-12-03 Σάββατο απόγευμα και έξω από την Ασφάλεια Ηρακλείου (όπου κρατούνται οι δολοφόνοι) πλήθος συγγενών και φίλων του νεκρού, αλλά και ανθρώπων που έχουν πάει για εκφράσουν την αλληλεγγύη και συμπαραστάσή τους στους πρώτους και την αγανάκτησή τους ενάντια στους μπάτσους προκαλεί εκτεταμένες φθορές σε ασφαλίτικα αμάξια και περιπολικά, σπάει τα τζάμια του κτιρίου και ξυλοκοπεί ασφαλίτες που επιχειρούν να κάνουν συλλήψεις. Τελικά 6 άτομα συλλαμβάνονται στη γύρω περιοχή και τους απαγγέρονται 10 κατηγορίες πλημμεληματικού χαρακτήρα.

Η είδηση του θανάτου του Η.Μ. και αυτή της επίθεσης που δέχτηκε το κτίριο της Ασφάλειας Ηρακλείου μονοπώλησε το ενδιαφέρον των ΜΜΕ και της περιβόητης «κοινής γνώμης» για κανά 5ήμερο. Έπειτα, τα δελτία ειδήσεων συνέχισαν να προσφέρουν το θεάρεστο έργο τους και άλλη μια κρατική δολοφονία πέρασε πέρασε στη μακρά λίστα των κατορθωμάτων των ένοπλων υπαλλήλων. Εννοείται ότι τα σαΐνια της τηλεοπτικής πληροφόρησης δεν παρέλειψαν να καταδείξουν με εκπληκτική ακρίβεια τις πραγματικές αιτίες που οδήγησαν στο να ακούμε κάθε τόσο για δολοφονίες, βιασμούς, εμπόριο ναρκωτικών, υποθέσεις προστασίας και πορνείας στις οποίες εμπλέκονται αστυνομικοί. Τα πρώτα αποτελούν «μεμονωμένες περιπτώσεις που σε καμία περίπτωση δεν αντιπροσωπεύουν το σύνολο του Σώματος», ενώ οι δεύτερες οφείλονται στην ανεπαρκή εκπαίδευση εκπαίδευση των αστυνομικών, στην κακή κατάσταση του εξοπλισμού και του ηθικού τους, στα ακόλλητα βάρεα ένσημα που διεκδικούν και άλλα τέτοια λαμπρά... Όσο όμως και να προσπαθούν να διαστρεβλώσουν την πραγματικότητα, η Αστυνομία και τα υπόλοιπα σώματα ασφαλείας δεν παύουν να είναι οι ένοπλοι φρουροί της καθεστικής τάξης πραγμάτων, αυτοί που έχουν αναλάβει να διαφυλάξουν τα συμφέροντα των αφεντικών (όχι ότι υπάρχει και καμιά σοβαρή απειλή) από οποιονδήποτε τα απειλήσει, αυτοί που έχουν αναλάβει (και με τη συγκατάθεση της κοινωνίας) το ρόλο του επόπτη, του διαμεσολαβητή και του φρουρού, αυτοί που ξέρουμε και (δεν) εμπιστευόμαστε εδώ και χρόνια, αυτοί που πρέπει να είναι στην τσίτα και που όσο θα 'ναι στην τσίτα τόσο θα τους ξεφεύγει και καμιά αδέσποτη σφαίρα (πάντοτε χωρίς συνέπειες), αυτοί που αποτελούν τους τελευταίους μοχλούς της μηχανικής καρδιάς του Κτήνους. Από την άλλη τα εφησυχασμένα μυαλά που δέχτηκαν την είδηση της δολοφονίας, δεν πήγαν παραπέρα από ένα ανώδυνο «κρίμα το παιδί» που ακούστηκε από το βάθος του καναπέ κάθε σαλονιού φωταγωγημένου με το άρρωστο φως της τηλεόρασης. Η αντίδραση δε των περισσότερων περιορίστηκε σε κάποιο αντιπατασικό μπινελίκι στον πρωινό σχολιασμό των γεγονότων με τους συναδέλφους στη δουλειά.

Σε αυτή τη συνθήκη, 6 από τους ανθρώπους που θέλησαν να μην αφήσουν τη δολοφονία αναπάντητη, δικάζονται την Πέμπτη 12-1-05.

ΑΙΤΙΑΙ ΠΡΟΤΕΣΤΑ ΑΝΑΡΧΙΚΑ

ΔΕΝ ΞΕΧΝΑΜΕ ΔΕΝ ΣΥΓΧΩΡΟΥΜΕ

Όταν πριν από δυο χρόνια, ο Ηρακλής Μαραγκάκης έπεφτε νεκρός από σφαίρες των ΤΑΕ, η φιλία του ζήτη κάποιων δεν διαταράχθηκε στο ελάχιστο. Παρακολουθώντας το σπάσιμο της Ασφάλειας Ηρακλείου από τα δεκάτα ειδήσεων, εννιά επικροτώντας κι του ασφαλους, αλλά και κανάλι και καταχωρήσαν ανάμεσα στα κρατικά δολοφονία στο επόμενο ημετά της λήξης.

Σήμερα δυο χρόνια μετά και ενώ η εικόνα της καταστραμμένης ασφαλείας αποσυνδέεται από την δολοφονία, κάποιος άνθρωπος βρίσκεται κατηγορούμενος με σωρεία κατηγοριών επειδή δεν έμειναν απάθεις και θεοδίκαστον στις 12/1/2006.

ΠΕΜΠΤΗ 12/1 ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΑΠΟ ΤΙΣ 09:00 ΣΤΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ

Συνέλευση αναρχικών αντιφασιστών Ηρακλείου

*Αφίσα που κολλήθηκε εν όψη της δίκης στη Ηράκλειο

Την Πέμπτη 12/1 και μετά από τέσσερις αναβολές, έγινε τελικά η δίκη των 6 συλληφθέντων για την επίθεση στην ασφάλεια Ηρακλείου. Η ποινή ήταν κοινή για όλους, 18 μήνες με αναστολή. Εφτά από τα δέκα πλημμελήματα πέσανε μέσα στο δικαστήριο λόγω αμφιβολιών και μείνανε οι κατηγορίες για διατάραξη οικιακής ειρήνης και για διακεκριμένες και απρόκλητες φθορές.

ΛΕΥΤΕΡΙΑ

Στους τρεις αναρχικούς που βρίσκονται προφυλακισμένοι και διώκονται βάσει του τρομονόμου για επιθέσεις εναντίον των ΜΑΤ.

ΔΕΝ ΞΕΧΝΑΜΕ ΤΟΥΣ ΣΥΝΤΡΟΦΟΥΣ ΣΕ ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΟΜΗΡΙΑΣ

